

Række af Aar uegennyttigt have gjort et meget betydeligt Arbejde, som er kommet baade By og Land til gode. Disse Mænd ere ihærdigt, trods al den Modstand, de have mødt, blevne ved, saaledes at vi nu ere naaede til et Resultat, der foreligger i dette Regeringsforslag, som jeg vil anbefale at vedtage i uforandret Skikkelse.

Breinholt: Jeg hilser det foreliggende Lovforslag med Glæde, ikke just saaledes at forstaa, at jeg er saa særlig forelsket i dets enkelte Bestemmelser, som fordi det er det første Skridt i Retning af, at Lovgivningsmagten vil yde sin Bistand til Bekæmpelse af et Onde, der er til meget stor Skade for vort Land. Og jeg haaber og tror, det vil føre til et Resultat, man kan være glad for. Det er jo saa, som det allerede er blevet udtalt af foregaaende ærede Talere, at Rotterne virkelig ere blevne en sand Landplage her hos os. Disse Skadedyr ere ikke blot frække og forslugne; men de ere tillige farlige ved deres Bid, naar de blive angrebne, ækle og væmmelige i hele deres Optræden. Desuden ere de meget farlige som Smittebærere, og de ere i den Grad Ødelæggesdyr, at store Værdier, hvad der ogsaa er omtalt af foregaaende ærede Talere, ere gaaede til Spilde her i Landet ved Rotterne. Der kan endnu fremhæves to Egenskaber hos dem: De ere i høj Grad ynglsomme og tillige i ikke ringe Grad kloge. Disse to sidste Egenskaber gøre Kampen mod dem saa uendelig vanskelig. Og sikkert er det, at kæmpet imod dem er der længe og fra mange Sider; men det er sket enkeltvis, og Enkeltmands Kamp nytter her grumme lidt. Jeg har selv personlig vundet meget lange og meget dyrekøbte Erfaringer om, hvor lidt det nytter. Man kan vel fordrive Rotterne fra en Ejendom til en anden — om Sommeren maaske kun ud i Marken —, men om et kvart eller et halvt Aar har man en ny Invasion. Hvis derfor Kampen skal nytte noget, maa den føres over hele Linien, systematisk og med rationelle Midler. Saadanne ere vel vanskelige at finde, men forhaabentlig ville de dog med Videnskabens Hjælp maaske kunne findes, ligesom vi allerede i Ratin og Ratolin have et Par, som det synes, ret virksomme Midler.

Nærværende Lovforslag gør nu et Forsøg paa at indlede en saadan almindelig Bekæmpelse, for ikke at sige Udryddelse af Rotterne, hvad der vel neppe nogen Sinde naas. Men jeg skal ikke

nægte, at det forekommer mig, at de Bestemmelser, Lovforslaget i saa Henseende indeholder, ere noget svage og i ethvert Tilfælde meget begrænsede, og den Fristelse kunde derfor ligge nær for dem, der se paa Landeplagen ligesom jeg, at tænke paa her at gøre disse Bestemmelser mere effektive, at udvide dem og at lade en saadan Tanke give sig Udslag ved Behandlingen her. Herimod har jeg imidlertid troet at burde nedlægge et advarende Ord, og det er derfor, jeg har tilladt mig at tage Ordet i denne Sag. Thi det vide vi, at det bedste er meget ofte det godes værste Fjende, og her kunde det let gaa saaledes, at man risikerede slet ingen Lov at faa ved at forlange for meget. Det maa ikke glemmes, at én Fugl i Haanden er bedre end ti paa Taget, og selv om denne lille Fugl nu forekommer mig at være lidet værd, vilde det dog være alt for dristigt, om vi lode den flyve for at gribe efter de ti oppe paa Taget. Jeg vil derfor meget advare imod, at man indlader sig paa Forandringer og Ændringer i denne Lov og allerstærkest endnu imod Ændringer af den Art, som det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Pagh) berørte, der vel ere kun ubetydelige Ændringer, egentlig næsten kun redaktionelle Ændringer, der hverken ville gøre Loven mere eller mindre effektiv, end den vil blive i Lovforslagets Affattelse. Jeg tillader mig at fraraade Ændringer, saa meget stærkere, som det forekommer mig, at vi nu staa overfor det Tilfælde, at enten faa vi let ingen Lov, eller ogsaa maa vi tage Lovforslaget, som det er. Vi ere komne meget langt hen i Samlingen, og der foreligger andre, saa store og vigtige Lovforslag, der optage Interessen, at det meget let vil blive Tilfældet, at vi ikke naa videre end tidligere, hvis vi vedtage Ændringer. Jeg kan derfor ikke indstændigt nok bede det ærede 6te Medlem for 6te Kreds, der antydede Tanken om et Udvalgs Nedsættelse, om at frafalde denne sin Tanke; thi for mig kommer det frem for alt an paa — uagtet jeg har meget imod, at Forsøget gøres for svagt —, at der gøres et første Skridt, hvorved vi faa baade Statens og Kommunernes Bistand til Bekæmpelse af Rotteplagen. Man maa mindes det velkendte franske Ord: „Det er det første Skridt, der koster“. Have vi først gjort dette første Skridt, tvivler jeg ikke om, at vi senere ville kunne tage andre og større Skridt. Overhovedet maa man jo erkende, at naar man iværksætter et Forsøg paa et aldeles nyt Omraade som